

af Afskillige her i Salen, at den aldeles for-
 andre Grundlaget og Charakteren af den hidtil
 bestaaende Jagtret her i Landet. Den ærede
 Taler, som nu satte sig, har vist, at til Jagt-
 rettens Begreb, saaledes som den historisk har
 udviklet sig i de fleste Lande og ogsaa her i
 Landet, hørte ikke blot, at vedkommende Jagt-
 berettigede selv maatte skyde sit Wildt, men
 ogsaa at ingen Anden maa skyde det, og der
 er vistnok intet i og for sig Uretfærdigt i dette
 Begreb; thi under almindelige Forhold vil den
 Skade, som derved tilføies vedkommende Jord-
 bruger, at han ikke selv maa skyde
 Wildtet, i de fleste Tilfælde hverken være utaa-
 selig eller uberegnelig. Jeg indrømmer, at
 den undertiden kan antage en saadan Charakter,
 at der kan være Grund til at give en særlig
 Erstatning derfor, og det er det, som man har
 søgt at gjøre gjældende og føre til praktisk An-
 erkjendelse ved det Forslag, som ligger
 for under Nr. 4. For Forslaget under
 Nr. 3 har man derimod villet gjøre gjæl-
 dende, at det skulde være begrundet i
 Nødværgeretten, eller at Retten til den ufor-
 krænkkelige Nydelse af selve sin Eiendomi, der
 tilkommer Jordbrugeren, skulde medføre med
 Nødvendighed, at han ogsaa fik Lov til at dræbe
 eller nedskyde det Wildt, der angreb hans Eiendele.
 Jeg troer nu rigtignok, som jeg tidligere
 berørte, at denne Opfatningsmaade af
 Sagen er saa aldeles afvigende fra den hid-
 til bestaaende Jagtret, at det er et heelt nyt
 System, man saaledes kommer frem med, og
 at det altsaa vilde være, endogsaa i Formen,
 aldeles urigtigt at ville gjøre et saadant Sys-
 tem gjældende ved en enkelt Paragraph i en
 Lov, der knytter sig som Tillægslov til den
 hidtil bestaaende Lov. Var det tænkeligt, at
 den lovgivende Magt vilde gaae denne Vej,
 da troer jeg rigtignok, at det var meget bedre
 at affæste den hele hidtil bestaaende Jagret
 og give et heelt nyt System og en omfattende
 Lov, som udtaler dette, end saaledes ved en
 enkelt Paragraph at ville gjøre et System
 gjældende, som er aldeles afvigende fra det
 iøvrigt Bestaaende. Jeg troer, at dette paa
 ingen Maade kan eller bør skee, saa at
 det i denne Henseende forekommer mig,
 at denne Paragraph har overordentlig me-

get imod sig, alene seer hen til de for-
 melle Hensyn. Naar jeg derimod seer hen
 til de reelle Hensyn, til Indholdet, da maa
 jeg erkjende, at det er en vis Imødekommen
 af den Jagtberettigedes Fordringer; det er i
 saa Henseende en Concesssion af de Fordringer,
 man tidligere fremsatte, at Wildtet skal afleves-
 res til den Jagtberettigede. Det er ogsaa en
 Concesssion, at der skal skee Anmeldelse om,
 naar Nogen har udøvet denne Nødværge-
 Ret, for Naboerne, for at man saameget lettere
 kan komme til at drage Vedkommende til An-
 svar for ulovlig Jagt, hvis der ikke skeer en
 saadan Anmeldelse. Men desuagtet maa jeg
 dog tilskaae, at jeg troer, at dette Forslag hel-
 ler ikke godt i reel Henseende lader sig for-
 svare. Det gaaer meget videre, end jeg an-
 tager, at man paa nogen Maade kan komme,
 naar man vil erkjende en selvstændig Jagtret,
 bestaaende for sig. Man har argumenteret
 for dette Forslag fra Nødværgeretten. Den
 ærede Landsthingsmand som juridisk og philo-
 sophisk søgte at begrunde dette Forslag, an-
 strengte sig, om jeg saa maa sige, særdeles
 meget derfor, men jeg troer, at det var med
 megen Møje og neppe med meget Held, at han
 forsøgte at bevise, at her virkelig laa en For-
 nærmelse til Grund. Det kan vel siges, naar
 der tales om Markfreden, at Nødværgeretten
 da ligger til Grund for de Bestemmelser, som
 Lovgivningen indeholder, og hvorved Jordbru-
 geren faaer Ret til at optage en Andens Krea-
 turer; der ligger ganske vist den Forestilling
 til Grund, at, om der end slet ikke er nogen
 ond Hensigt hos Vedkommende, der gjør, at
 han lader sine Kreaturer gaae ind paa
 hans Naboes Led, saa er det dog idetmindste en
 Forsømmelse fra hans Side, idet han lader det
 mangle paa skyldig Agtpaaagivenhed; thi det er
 naturligt, at den, som er Herre over Kreatur-
 erne, kan styre og raade over dem. Selv ved
 det Forslag, som er fremsat under Nr. 4, er
 man ikke ganske falden ud fra denne Tanke, idet
 man har indskrænket det til to enkelte Arter af Wildt,
 der i og for sig ere sjældne her i Landet, idet
 Kronwildtet i mange Egne kun sjældent fore-
 kommer, og som den Jagtberettigede, naar det
 nemlig staaer i hans Jagtdistrict, som oftest
 veed meget god Bædd om, at det er der og